

RETTEN

Rettens dom af 9. december 2020 — Adraces mod Kommissionen

(Sag T-714/18) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – partnerskabsrammeaftale – det lokale Europe Direct-informationscenter – opsigelse af kontrakt uden at angive begrundelsen herfor – retssikkerhed – princippet om god tro – proportionalitet – respekt for kontrahentens legitime rettigheder og interesser – retten til en god forvaltning)

(2021/C 35/53)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Adraces — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugal) (ved advokaterne G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte og M. Barros Silva)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, dels at det fastslås, at Kommissionens »ophævelse« af partnerskabsrammeaftalen COMM/LIS/ED/2018_2020_1 er ugyldig, dels at Kommissionen pålægges at genoprette sagsøgerens situation fra før nævnte »ophævelse«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Adraces — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 11.2.2019.

Rettens dom af 9. december 2020 — Repsol mod EUIPO — Basic (BASIC)

(Sag T-722/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket BASIC – de ældre nationale handelsnavne basic og basic AG – relative registreringshindringer – erhvervsmaessig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning – artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – delvis ugyldighedserklæring – afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse – hjemvisning af sagen til et appelkammer – ophavsmanden for hjemvisningen inkompetent – artikel 1d i forordning (EF) nr. 216/96 – kontrasøgsmål]

(2021/C 35/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.-B. Devaureix og J.C. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland) (ved advokat D. Altenburg)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 178/2018-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Basic Lebensmittelhandel og Repsol.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 22. august 2018 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 178/2018-2) annulleres.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om kontrasøgsmålet.
- 3) EUIPO og Basic AG Lebensmittelhandel bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Repsol, SA afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Retten dom af 2. december 2020 — Thunus m.fl. mod EIB

(Sag T-247/19) (¹)

(Personalesag – ansatte ved EIB – løn – årlig tilpasning af lønninger – retssikkerhed – berettiget forventning – høring af de ansatte – begrundelsespligt – proportionalitet)

(2021/C 35/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Vincent Thunus (Contern, Luxembourg) og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved T. Gilliams, J. Klein og J. Krueck, som befuldmægtigede, bistået af advokat P.-E. Partsch)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand om dels annullation af de afgørelser, der er indeholdt i sagsøgernes lønsedler for februar 2018 og de senere måneder, hvorved EIB's bestyrelses afgørelse af 18. juli 2017 om fastlæggelse af en ny fremgangsmåde med hensyn til den generelle forhøjelse af personalets lønninger, der gælder for alle ansatte ved EIB, og EIB's direktion's afgørelse af 30. januar 2018 om fastsættelse af tilpasningsatsen for lønningerne for 2018 til 0,7 % blev anvendt, dels erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) frifindes.
- 2) Vincent Thunus og de andre sagsøgere, hvis navne er indført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af EIB afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 206 af 17.6.2019.